

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2011 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

Sędzia SO Anna Wrembel - Woźniak
w składzie:
Przewodniczący SO Małgorzata Balcerak - Tkacz
SR (del.) Edyta Somat - Unisk
Sędziowie apl. ad w. Magdalena Treichel

Protokolant: po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2011 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z odwołania wniesionego przez wykonawcę ROBS Sp. z o.o. w Broniszach
z udziałem zamawiającego Skarbu Państwa - Jednostki Wojskowej 3090 w Warszawie
o zamówienie publiczne

na skutek skargi ROBS Sp. z o.o. w Broniszach od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy
Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych w Warszawie z dnia 5 stycznia 2011 r. sygn. akt
KIO/UZP 2760/10.

1. oddała skargę;
2. zasądza od ROBS Sp. z o.o. w Broniszach na rzecz Skarbu Państwa - Jednostki Wojskowej 3090 w Warszawie kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Okręgowym.

IV Ca 180/10

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 stycznia 2011 r., sygn. akt

KIO/2760/10, Krajowa Izba Odwoławcza oddaliła w całości odwołanie Robs Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Bronisze w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonym przez Jednostkę Wojskową 3090 w Warszawie.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła następujący stan faktyczny:

Jednostka Wojskowa 3090 w Warszawie, zwana dalej „Zamawiającym”, działając na podstawie przepisów ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tj.: Dz.U. z 2010 r, Nr 113, późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Pzp”, wszczęła w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawę. Ogłoszenie o

przedmiotowym zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 24 września 2010 r., nr 201 O/S 186-283892.

W dniu 13 grudnia 2010 r. Zamawiający poinformował wykonawcę Robs Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Bronisze o wyborze oferty wykonawcy Marioli Stangreciak, jako najkorzystniejszej w pakietach 4, 5 i 6.

W dniu 23 grudnia 2010 r. Robs sp. z o.o. wniosła odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. Spółka zarzuciła Zamawiającemu między innymi zaniechanie uznania wykonawcy Marioli Stangreciak za niespełniającą warunków udziału w postępowaniu i w konsekwencji zaniechanie wykluczenia jej z postępowania, co pociągnęło, za sobą również zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Marioli Stangreciak, jako złożonej przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania i wadliwy wybór oferty najkorzystniejszej. Odwołujący wniósł o unieważnienie czynności oceny i wyboru oferty wykonawcy Marioli Stangreciak jako najkorzystniejszej, wykluczenie Marioli Stangreciak z postępowania, odrzucenie oferty wykonawcy Marioli Stangreciak na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, oraz ponowne dokonanie czynności oceny ofert i w konsekwencji wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej.

W uzasadnieniu odwołania wskazano m.in., że złożone w trakcie postępowania przez wykonawcę Mariolę Stangreciak oświadczenie, zgodnie z którym jest ona rolnikiem ryczałtowym, nie jest zgodne z prawdą. Odwołujący wskazał, że rolnik ryczałtowy jest to rolnik, który dokonuje dostawy produktów rolnych pochodzących z własnej działalności rolniczej lub świadczy usługi rolnicze. Zdaniem odwołującego Mariola Stangreciak wraz z mężem jest właścicielką 50, 4841 ha i nie jest w stanie, we własnym zakresie, wyprodukować asortymentu oferowanego w przedmiotowym i wcześniejszych postępowaniach o zamówienie publiczne. Dodatkowo, w ocenie Odwołującego oświadczenie Marioli Stangreciak pozostaje w sprzeczności z innymi dokumentami załączonymi do jej oferty złożonej w postępowaniu. W szczególności odwołujący wskazał w tym zakresie na oświadczenie Marioli Stangreciak z dnia 11 grudnia 2010 r., w którym oświadczyła ona, iż „posiada dzierżawy gruntów”.

Po analizie dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności postanowień SIWZ i złożonych ofert, oraz po uwzględnieniu oświadczeń i stanowisk stron oraz zeznań świadka złożonych podczas rozprawy, Krajowa Izba Odwoławcza nie dopatrzyła się istnienia przesłanek negatywnych, które uniemożliwiałyby merytoryczne rozpoznanie odwołania, i prowadziły do jego odrzucenia.

Po merytorycznym rozpoznaniu odwołania, Krajowa Izba Odwoławcza uznała, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Krajowa Izba Odwoławcza zauważyła co następuje:

Bezspornym w ocenie Izby jest fakt, że Stanisław i Mariola Stangreciak są właścicielami i prowadzą gospodarstwo rolne, które położone jest na terenie Gminy Żaluski (31,2541 ha), jak i Gminy Naruszewo (19,23 ha). Oznacza to, iż - w myśl art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2003 r., Nr 64, póź. 592, z późn. zm.) - posiadają oni status „rolnika indywidualnego”, którym jest osoba fizyczna, będąca właścicielem lub dzierżawcą nieruchomości rolnych o łącznej powierzchni użytków rolnych nieprzekraczającej 300 ha, prowadząca osobiście gospodarstwo rolne, posiadająca kwalifikacje rolnicze i zamieszkała w gminie,

na obszarze której położona jest jedna z nieruchomości rolnych wchodzących w skład tego gospodarstwa.

Krajowa Izba Odwoławcza podkreśliła, że w związku z faktem, że powołana wyżej ustawa obok własności dopuszcza dzierżawę gruntów, a Mariola Stangreciak oświadczyła na rozprawie, że dzierżawi grunty rolne, nie można na gruncie ustawy Pzp wywodzić z tego faktu odmiennych dla danej osoby skutków prawnych i żądać przedstawienia oświadczenia osób trzecich o udostępnieniu niezbędnych zasobów na okres korzystania z nich przy wykonywaniu zamówienia. Izba podkreśliła przy tym, że status rolnika obok własności dopuszcza dzierżawę gruntu.

Krajowa Izba Odwoławcza zwróciła też uwagę na fakt, że zgodnie z art. 2 pkt. 19 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r., Nr 54, póź. 535, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o podatku VAT, rolnikiem ryczałtowym jest rolnik, który dokonuje dostawy produktów rolnych pochodzących z własnej działalności rolniczej lub świadczący usługi rolnicze, przy czym "przez działalność rolniczą rozumie się produkcję roślinną (...) produkcję warzywniczą, gruntową, szklarniową i pod folią, produkcję (...), grzybów uprawnych i sadowniczą, (...), a także uprawy w szklarniach i ogrzewanych tunelach foliowych, uprawy grzybów i ich grzybnie (...)". W związku z powyższym, w ocenie Izby, działalność rolnika ryczałtowego może być prowadzona zarówno na gruncie własnym, jak i dzierżawionym i kwestia ta nie decyduje o przyznaniu statusu rolnika ryczałtowego. Rolnikiem ryczałtowym może być, bowiem wyłącznie rolnik, a więc osoba która jest właścicielem lub dzierżawcą gruntów.

Krajowa Izba Odwoławcza zauważyła, że z treści oferty Marioli Stangreciak wynika, iż posiada ona status rolnika ryczałtowego, nie wynika z niej natomiast łączna wielkość gruntów, zarówno własnych, jak i dzierżawionych. Niemniej jednak Zamawiający w treści SIWZ nie wymagał podania takich właśnie informacji. Zamawiający nie tylko nie zawarł w SIWZ wymogu złożenia oświadczenia o posiadaniu statusu rolnika ryczałtowego, ale również przedłożenia dokumentów, z których wynikałaby wielkość areалу rolnika ryczałtowego składającego ofertę w postępowaniu, lub też wysokość uzyskiwanych przez niego plonów.

Krajowa Izba Odwoławcza podkreśliła, że Mariola Stangreciak wraz z ofertą złożyła oświadczenie o spełnieniu warunków w postępowaniu oraz braku podstaw do wykluczenia według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do SIWZ i był to jedyny dokument, którego złożenie było wymagane od wykonawcy będącego rolnikiem ryczałtowym. Mariola Stangreciak złożyła również oświadczenie o posiadaniu statusu rolnika ryczałtowego, mimo iż nie było ono wymagane. Tym samym, w ocenie Izby nieuprawnionym jest twierdzenie, iż Mariola Stangreciak nie jest rolnikiem ryczałtowym. Status rolnika ryczałtowego wynikał już, bowiem z treści złożonej oferty.

Zdaniem Izby, nieuprawnionym jest w związku z tym zarzut dotyczący braku złożenia przez Mariolę Stangreciak pisemnego oświadczenia osób, od których dzierżawi ona grunty. Art. 26 ust 2b ustawy Pzp dotyczy sytuacji, w których wykonawca polega na wiedzy i doświadczeniu, potencjale technicznym, osobach zdolnych do wykonania zamówienia lub zdolnościach finansowych innych podmiotów, niezależnie od charakteru prawnego łączących go z nimi stosunków. Zdaniem Izby o braku obowiązku złożenia takiego oświadczenia przesądza przede wszystkim status rolnika indywidualnego, który z istoty swej obok własności dopuszcza dzierżawę gruntów, jak również status rolnika ryczałtowego, który w swej definicji odwołuje się także do definicji rolnika. W ocenie Izby nie potwierdził się tym samym zarzut braku spełnienia

warunków udziału w postępowaniu.

W opinii Krajowej Izby Odwoławczej nie potwierdził się również zarzut złożenia przez Mariolę Stangreciak nieprawdziwych informacji. Zdaniem Izby Odwoływający nie wykazał, iż taka sytuacja w istocie miała miejsce. Okoliczność, iż Mariola Stangreciak wykazała się w ofercie tylko częścią z uprawianych gruntów, wobec braku wymogu podania całkowitej powierzchni arealu, w tym wielkości gruntów własnych i dzierżawionych, a także podania w wyniku uzupełnienia pozostałej powierzchni własnych, jak i wskazania, iż część gruntów także dzierżawi, nie stanowi przesłanki złożenia nieprawdziwych informacji. Dowodem na to nie mogą być również wyliczenia dokonane przez Odwoływającego, dotyczące możliwości wyprodukowania zadeklarowanych towarów. W ocenie Izby błędne już było założenie, iż dane co wielkości upraw poszczególnych warzyw i zbóż podane przez Mariolę Stangreciak do protokołu kontroli WIORIN, przesądzają tym samym o powierzchniach upraw, jak i uzyskiwanych plonach. Izba zauważyła, że takie oświadczenie, wbrew twierdzeniom Odwoływającego, świadczy jedynie o wypełnieniu obowiązku z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (tj.: Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 348), który to przepis nakłada na posiadaczy gruntów lub obiektów magazynowych, gdzie prowadzone są zabiegi ochrony roślin, obowiązek posiadania ewidencji tych zabiegów. Ewidencja taka zawiera min.: nazwę rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu, powierzchnie uprawy roślin lub obiektów magazynowych i powierzchnie, na których są wykonywane zabiegi ochrony roślin oraz terminy ich wykonywania. Nie oznacza to jednak, iż ewidencja ta obejmuje wszystkie powierzchnie upraw, gdyż zabiegi chemiczne nie są wykonywane na wszystkich uprawach.

W odniesieniu do zarzutu niemożności dostarczenia wielkości oferowanego przez Mariolę Stangreciak asortymentu Izba uznała, iż poza ogólnikowymi wyliczeniami, opartymi na danych pochodzących z Rocznika Statystycznego GUS-u Odwoływający nie przedstawił żadnego dowodu. Izba stwierdziła, że obliczenia te nie są prawidłowe, co potwierdza przedłożony przez Mariolę Stangreciak, a sporządzony przez biegłego sądowego, „Operat szacunkowy ustalenia wysokości plonów możliwych do uzyskania z upraw warzywniczych, sadowniczych oraz ogólnorolnych”. Zdaniem Izby nie można więc zarzucać Marioli Stangreciak złożenia nieprawdziwych informacji.

W związku z faktem, że Krajowa Izba Odwoławcza nie stwierdziła naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp wskazanych przez Odwoływającego w treści odwołania, odwołanie zostało oddalone.

Ponadto zarzuty Odwoływającego dotyczące naruszenia art. 22 ust. 1 pkt 1

1 3, art. 25, art. 26 ustawy Pzp Izba uznała za spóźnione.

Od powyższego wyroku skargę wniósł Wykonawca Robs Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości Bronisze (dalej: Skarżący), zaskarżając wyrok w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez orzeczenie co do istoty sprawy oraz unieważnienie czynności oceny ofert i wyboru oferty Marioli Stangreciak jako najkorzystniejszej, dokonanie czynności bezprawnie zaniechanej, tj.: wykluczenia wykonawcy Marioli Stangreciak z postępowania, odrzucenie oferty Marioli Stangreciak na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 5 PZP, dokonanie ponownie czynności oceny ofert, oraz wyboru oferty Wykonawcy Robs Sp. z o.o., jako najkorzystniejszej. Skarżący zarzucił naruszenie art. 7, 22 ust. 1 pkt 1, 24 ust.

2 pkt 4 w zw. z art. 22 ust. 1 pkt 3 PZP, art. 24 ust. 2 pkt 3 PZP w zw. z art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, późn. zm.), art. 24 ust. 2 pkt 3 PZP w zw. z art. 80

ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. z 2008 roku, Dz. U. Nr 164, późn. zm.) oraz w zw. z art. 24 ust. 1 pkt 2 PZP, art. 89 ust. 1 pkt 5 PZP w zw. z art. 91 PZP, art. 25 PZP w zw. 26 ust. 1 PZP.

Sąd Okręgowy zauważył co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy akt sprawy, zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak i po zapoznaniu się z uzasadnieniem Krajowej Izby Odwoławczej w zakresie wydanego rozstrzygnięcia, nie spostrzegł uchybień w procedowaniu ani rozstrzygnięciu Izby podnoszonych przez Skarżącego. Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne i oceny prawne dokonane przez KIO i przyjmuje je za własne.

Skarżący zarzuca, że oświadczenie Marioli Stangreciak, zgodnie z którym jest ona rolnikiem ryczałtowym jest niezgodne z prawdą. Skarżący podnosi przy tym, że sprzeczne są oświadczenia Marioli Stangreciak co do posiadanej przez nią ziemi i podkreśla, że wbrew złożonemu przez nią oświadczeniu nie jest ona rolnikiem ryczałtowym. Wniosek ten Skarżący wywodzi z faktu, że Mariola Stangreciak dzierżawi część uprawianego przez nią arealu. W ocenie Skarżącego, fakt, że zgodnie z definicją ustawową produkty oferowane przez rolnika ryczałtowego muszą pochodzić z własnej działalności rolniczej implikuje wniosek, że rolnik ryczałtowy musi być właścicielem wszystkich uprawianych przez siebie gruntów i nie może jedynie posiadać ich w oparciu o stosunek zobowiązaniowy.

W konsekwencji, Skarżący zarzuca, że Mariola Stangreciak nie dysponuje samodzielnie odpowiednim potencjałem technicznym, a jedynie polega na zasobach innych podmiotów. Wobec braku przedłożenia pisemnego zobowiązania wydierżawiających grunty, Skarżący zarzuca naruszenie art. 26 ust. 2b ustawy Pzp.

W ocenie Sądu Okręgowego zarzuty te są chybione. Nie można twierdzić, że wykonawca Mariola Stangreciak nie jest rolnikiem ryczałtowym, z tego powodu, że dzierżawi część ziemi, którą uprawia. Jak słusznie zauważyła Krajowa Izba Odwoławcza istotą ustawowej definicji rolnika ryczałtowego jest dokonywanie przezeń dostaw pochodzących z jego własnej produkcji. Sformułowanie „własnej” odnosi się jednak do słowa produkcji, a zatem użyte zostało, aby podkreślić osobisty, samodzielny charakter prowadzonej działalności prowadzonej przez rolnika ryczałtowego. Nie można zatem przyjąć, że pojęcie to odnosi się do stosunku prawnego, w oparciu o który rolnik dysponuje uprawianymi gruntami.

Z tego też powodu interpretacja wspomnianej regulacji przywoływana przez Skarżącego jest błędna. Nie ma znaczenia, czy ziemia, na której rolnik ryczałtowy prowadzi produkcję jest jego własnością czy też posiada on inny tytuł prawny użytkowania tej ziemi. W związku z powyższym, w ocenie Sądu Okręgowego, fakt że Mariola Stangreciak dzierżawi uprawiane grunty nie pozwala na uznanie, że nie jest ona rolnikiem ryczałtowym, a złożone przez nią oświadczenie jest nieprawdziwe.

Dzierżawa przez Mariolę Stangreciak części uprawianych gruntów nie uprawnia też do uznania, że nie dysponuje ona potencjałem technicznym wymagany do udziału w postępowaniu, co stanowi kolejny zarzut skargi.

Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 28 czerwca 2010 r. o sygn. KIO/UZP 1147/10 uznała, że „w obecnym stanie prawnym ustawodawca zamiast posiadania przez wykonawców potencjału technicznego wymaga dysponowania nim. Posiadanie zawiera zawsze w swojej treści dysponowanie rzeczą (...)”. Zgodnie natomiast z opinią wyrażoną w wyroku z dnia 25 sierpnia 2008 r., sygn. KIO/UZP 824/08 „przepis art. 22 ust. 1 pkt 2 p.z.p. nie przesądza tytułu prawnego, na podstawie którego wykonawca ubiegający się o udzielenie zamówienia ma dysponować wymaganym sprzętem. (...)”

Okoliczność, czy wykonawca dysponuje potencjałem technicznym (...) na podstawie umowy cywilnoprawnej, pozostaje bez znaczenia dla oceny potencjału wykonawcy.” Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie pogląd wyrażony przez KIO. Należy stwierdzić, że umowa dzierżawy zapewnia Marioli Stangreciak wystarczający tytuł prawny w stosunku do uprawianych przez nią gruntów i co za tym idzie nie uprawnia do przyjęcia naruszenia w postępowaniu art. 22 ust. 1 pkt. 3 ustawy Pzp. Z uwagi na istnienie bezpośredniego uprawnienia Marioli Stangreciak do dysponowania rzeczonymi gruntami, brak jest również podstaw do uznania tych gruntów za potencjał techniczny innego podmiotu w rozumieniu art. 26 ust. 2b ustawy PZP. Taka interpretacja prowadziłaby do absurdalnych skutków, gdy każdy podmiot ubiegający się o zamówienie publiczne musiałby przedstawiać zobowiązania osób trzecich w odniesieniu do wszystkich składników majątkowych, którymi dysponuje on na innej niż własność podstawie. W obrocie powszechnie spotykane jest, że poszczególne podmioty - nie będąc właścicielami rzeczy - dysponują nimi przykładowo jako użytkownicy, najemcy, dzierżawcy lub też leasingobiorcy. Rzeczy te nie są jednak wtedy uznawane za zasoby osób trzecich, gdyż istnienie stosunku zobowiązaniowego uprawniającego dany podmiot do posiadania i używania danej rzeczy jest wystarczające do uznania, że dysponuje on nią w rozumieniu ustawy PZP. Zarzuty Skarżącego w tym zakresie są zatem chybione.

W tym miejscu należy również zauważyć, że postanowienia SIWZ nie zawierały wymogu wykazywania przez wykonawców, czy grunt, na którym prowadzą oni działalność stanowi ich własność, czy też dysponują nią na podstawie innego tytułu prawnego, ani przedstawiania kopii dokumentów i pisemnych stanowisk osób trzecich, które potwierdzałyby uprawnienia wykonawców. Również złożenie przez wykonawców dokumentów potwierdzających wielkość uzyskiwanych plonów nie było w postępowaniu wymagane, co potwierdza wprost w skardze Skarżący. W związku z powyższym, Mariola Stangreciak nie była zobowiązana do wykazywania powyższych faktów. Krajowa Izba Odwoławcza słusznie zauważyła, że skoro Zamawiający nie wymagał wykazania przez wykonawców całkowitej wielkości arealu, którym dysponują, fakt że Mariola Stangreciak wykazała w swojej ofercie jedynie część uprawianych gruntów nie może prowadzić do uznania, że złożone przez nią informacje były nieprawdziwe. Wyprowadzane przez Skarżącego wnioski są, zatem w tym względzie nieuprawnione.

W przedmiotowym postępowaniu Zamawiający wymagał jedynie złożenia oświadczenia zgodnie z załącznikiem nr 3 do SIWZ i oświadczenie takie zostało złożone. Badanie, czy Mariola Stangreciak powinna zgłosić prowadzenie działalności gospodarczej czy też nie, wykracza poza kompetencje Zamawiającego, Krajowej Izby Odwoławczej i Sądu Okręgowego. Dodatkowo, kwestia braku zgłoszenia przez Mariolę Stangreciak działalności gospodarczej i w konsekwencji zalegania przez nią ze składkami na ubezpieczenie zdrowotne zostały podniesione dopiero w skardze i nie były kwestionowane w odwołaniu. Z uwagi na fakt, że przedmiotem skargi nie mogą być zarzuty nie podniesione uprzednio w odwołaniu, powyższe zarzuty należy uznać za spóźnione.

Skarżący zarzuca również Zamawiającemu, że nieprawidłowo sformułował on SIWZ, w szczególności poprzez brak sprecyzowania warunku udziału w postępowaniu w zakresie posiadania przez wykonawcę odpowiedniego potencjału technicznego, co doprowadziło do braku możliwości zweryfikowania potencjału wykonawcy do zrealizowania zamówienia. Również ten zarzut należy uznać za spóźniony. Dotyczy on, bowiem czynności ogłoszenia przez Zamawiającego Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, i jako taki powinien być zostać podniesiony w określonym czasie od publikacji ogłoszenia o zamówieniu, zgodnie z postanowieniami art. 182 ustawy Pzp.

Wobec braku podstaw do uznania, że Mariola Stangreciak nie spełniła warunków udziału w postępowaniu, a także braku podstaw do uznania, że złożyła ona nieprawdziwe oświadczenie co do posiadanego przez nią statusu rolnika ryczałtowego i wobec braku dodatkowych wymogów w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia w tym zakresie, Sąd Okręgowy nie znalazł przesłanek przemawiających za wykluczeniem Marioli Stangreciak z postępowania i odrzuceniem jej oferty. Wobec tego oraz biorąc pod uwagę wywody zawarte powyżej Sąd Okręgowy uznał, że nie istnieją podstawy do przyjęcia, że Sąd Rejonowy dopuścił się naruszeń zarzucanych mu w skardze.

Wnioski dowodowe zgłoszone w skardze zostały pominięte jako spóźnione i nieprzydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Biorąc pod uwagę powyższe, uznając wniesioną skargę za bezzasadną, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 198f ust 2 zd. 1 ustawy Pzp. O kosztach orzeczono na podstawie art. 198a ust 2 Pzp w zw. z art. 391 §1 kpc w zw. z art. 98kpc.